

Modlitwa wiernych:

1. *Z nadziei nieba czerp radość pośród cierpienia i optymizm wśród przeciwności dnia codziennego. Głoś radość duszom zniechęconym. Nie trzeba wpadać w panikę nawet wtedy, gdy potężna burza miota łodzią mojego Kościoła. Przecież Ja jestem z wami w tej łodzi aż do skończenia świata. Zamiast rozpaczać, wołajcie: „Panie ratuj, bo giniemy!”. Niech w waszych sercach wzrasta wiara w moją obecność i moc. Wtedy poznacie moją czułość i doświadczycie mojego niewyczerpanego miłosierdzia.¹*

Duchu Święty! Prosimy Cię za Kościół święty. Czuwaj nad Nim i pomóż przetrwać potężną burzę, która miota Jego łodzią.

2. *Wszyscy ludzie mogą i powinni zostać włączeni w dzieło uświęcenia, lecz to kapłani są niejako specjalistami w dziedzinie świętości. Wszystko, co czynią ręce kapłańskie, choćby to były najzwyczajniejsze czynności, nie należy już do sfery profanum. Jeśli kapłan ma jasną świadomość przynależności do Mnie i jeśli wszystko, co czyni, spełnia w zjednoczeniu ze Mną, wówczas to Ja sam działam w nim, pracuję razem z nim na chwałę mojego Ojca i w służbie braciom. Taki kapłan całkowicie należy do Mnie, jest moim alter ego i to Ja w nim przyciągam do Ojca wszystkich ludzi, których spotyka.²*

Duchu Święty! Prosimy Cię o świętość dla papieża, biskupów i kapłanów. Spraw, aby wszystko, co czynią spełniali w zjednoczeniu z Tobą.

¹ Ks. Gaston Courtois (francuski kapłan (1897-1970) ze Zgromadzenia Les Fils de la Charité, wybitny wychowawca, twórca ruchu młodzieżowego Cours Vaillants (Mężne Serca), współzałożyciel i kapelan Międzynarodowego Katolickiego Biura ds. Dzieci), *Gdy Pan mówi do serca*, PROMIC, s. 282-283.

² Tamże, s. 260-261.

3. *Słowa są potrzebne, struktury są użyteczne, ale tym, co naprawdę dotyka serc, jest moja Obecność, którą daje się wyczuć w duszach moich wybranych. Bije od nich pochodzące ode Mnie promieniowanie, które nie zawodzi. Tego właśnie coraz bardziej od Ciebie oczekuję. Im dłużej się we Mnie wpatrujesz i im częściej Mnie kontemplujesz, przenikają i napełniają Cię moje boskie promienie. Podczas adoracji nie musisz nic mówić. Kiedy zajdzie potrzeba, Twoje słowa skierowane do ludzi okażą się pełne światła i będą skuteczne.*³

Duchu Święty! Prosimy Cię za Księdza Piotra. Napełniaj Go Swoją obecnością i mocą. Spraw, aby słowa, które kieruje do ludzi okazały się pełne światła i były skuteczne.

4. *Wewnętrzny i zewnętrzny hałas uniemożliwia wielu ludziom usłyszenie mojego głosu i zrozumienie sensu mojego wezwania. Dlatego w świecie tak zabieganym i nadpobudliwym pilnie trzeba tworzyć małe wysepki ciszy i spokoju, w których ludzie będą mogli Mnie znaleźć, porozmawiać ze Mną i w wolności serca Mi się oddawać.*⁴

Duchu Święty! Prosimy Cię błogosław Pustelni Niepokalanów. Umacniaj i udzielaj potrzebnych łask tym, którzy tutaj posługują. Przepęlniaj swoją obecnością serca tych, którzy tutaj przybywają, aby zaczerpnąć ze źródła.

5. *Wykorzystaj czas, jaki jeszcze pozostał ci na ziemi, bo to jest jedyny czas, kiedy możesz zdobywać zasługi, i proś gorąco o wzrost liczby dusz kontemplacyjnych, dusz mistycznych. To one najściślej współpracują ze Mną w dziele zbawienia świata i wypraszają Kościołowi łaskę duchowej odnowy, której mu bardzo potrzeba.*⁵

Duchu Święty! Prosimy Cię o wzrost dusz kontemplacyjnych, dusz mistycznych, które wypraszają Kościołowi łaskę duchowej odnowy.

³ Tamże, s. 267-268.

⁴ Tamże, s. 257.

⁵ Tamże, s. 261.

6. *.Moje słowa są nadal prawdziwe: „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie” (Łk 13, 3). Jeśli jednak będziecie hojni i gotowi czynić to, co Duch Święty wam podpowiada, a co nie zaszkodzi zdrowiu ani wypełnianiu obowiązków stanu, jeśli będziecie wierni w łączeniu swoich ofiar z Ofiarą, którą nieustannie składam w was, przyczynicie się do zmywania wielu grzechów ludu a szczególnie zrad, jakich dopuszczają się osoby konsekrowane; otrzymacie przeobfite łaski a niespokojne czasy posoborowe ujrzą we wszystkich środowiskach i na każdym kontynencie nowych świętych, którzy zadziwią świat tajemnicą prawdziwej radości.*⁶

Duchu Święty! Prosimy Cię za nas tutaj zgromadzonych. Spraw, abyśmy byli gotowi czynić to, co Ty nam podpowiadasz.

⁶ Tamże, s. 264.

Komentarz przed Komunią Świętą:

Stale stoję u drzwi twojego serca i kołaczę. Jeśli usłyszysz mój głos i szeroko otworzysz Mi drzwi, wejdę do ciebie i będę z tobą wieczerzał. Nie przejmuj się tym, co Mi podasz. Ja zawsze przynoszę ze sobą główne danie naszej uczy. Moją radością jest widzieć cię, jak się nią ze smakiem posilas, by dzięki temu móc dawać się braciom. (...) Żyj ze Mną jak z Przyjacielem, którego nigdy cię nie opuszcza. Nie opuszczaj Mnie wolą, nie opuszczaj Mnie sercem, staraj się jak najrzadziej opuszczać Mnie myślami. Bądź uważny na moją obecność, na moje spojrzenie, na moją miłość, na moje słowo.⁷

⁷ Tamże, s. 31-32.

Komentarz po Komunii Świętej I:

Staraj się jednoczyć z gorącymi uczuciami mojego Serca. Pragnij je w sobie nosić i wyrażać. Od czasu do czasu zatrzymaj się i po prostu pooddychaj moją miłością. Takie „ćwiczenia” umocnią miłość, którą w załączku zaszczyliłem w twojej duszy w dniu chrztu świętego i która powinna wzrastać w tobie wraz z każdą Komunią świętą. Dzięki temu twoje przylgnięcie do Mnie będzie coraz głębsze i silniejsze. Im częściej będziesz powtarzać te „ćwiczenia”, tym bardziej będziesz pragnąć zjednoczenia ze Mną oraz doświadczenia zatopienia się w mojej boskiej i niewysłowionej Słodocy.⁸

⁸ Tamże, s. 194.

Komentarz po Komunii Świętej II:

Gdybyś bardziej ceniał sobie promienie wychodzące z Hostii, w czasie adoracji, jakże ceniłbyś sobie chwile, kiedy możesz wystawić się na ich działanie, i jak bardzo pragnąłbyś, by cię przenikały.

Nie bój się, że się w tych promieniach spalisz! Bój się raczej tego, że je zlekceważysz i nie skorzystasz z nich dostatecznie ku pożytkowi braci.

Wierzysz w to wszystko, ale musisz jeszcze wyciągnąć z tej wiary praktyczne wnioski. Ograniczam teraz twoją zewnętrzną aktywność na korzyść możliwości wewnętrznego działania. Będziesz przynosił owoce, jeśli będziesz długo napełniał się moją żywą energią w Sakramencie Bożej miłości.⁹

⁹ Tamże, s. 192.

Komentarz po Komunii Świętej III:

Eucharystia wymaga od ciebie, żebyś Mnie przyjął i pozwolił, abym zjednoczył się z tobą tak ściśle, że będziemy stanowili jedno w Duchu Świętym na chwałę Ojca. Trzeba, abyś tak zespolił się ze Mną w jedno jak lśniąca kropla rosy, na którą pada wysuszający promień słońca; jak żelazo włożone do ognia, które topi się i rozświecła się ognistym blaskiem.

To może dokonać się tylko wówczas, jeśli poddasz się działaniu mojego Ducha, który uzdalnia twoją duszę i przysposabia ją na moje przyjście. Synami Bożymi są ci, którzy pozwalają, aby Duch Święty w nich działał. Wzywaj Go często, aby w tobie dokonywał dzieł Bożych. On jest Ogniem pochłaniającym.¹⁰

¹⁰ Tamże, s. 194-195.